

Sygn. akt II KZ 37/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **K. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2012 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Kierownika Sekcji II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w [...], sygn. akt II AKo [...], z dnia 21 sierpnia 2012 r.

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego
w sprawie o sygn. akt III K [...] Sądu Rejonowego w W.

p o s t a n o w i ł :

**nie uwzględnić zażalenia skazanego na zarządzenie
Kierownika Sekcji II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 21 sierpnia 2012r., sygn. akt II AKo [...]**

UZASADNIENIE

W dniu 20 czerwca 2012 r. skazany K. R. ponownie złożył sporządzony przez siebie wniosek o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w W., sygn. III K [...]. Jednocześnie w tymże wniosku skazany zwrócił się z prośbą o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] nie uwzględnił wniosku skazanego.

Z kolei zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2012 r. skazany K. R., na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k., został wezwany do uzupełnienia braku formalnego złożonego przez siebie wniosku.

Ponieważ wskazany brak formalny nie został uzupełniony w wyznaczonym terminie, zarządzeniem kierownika sekcji II Wydziału Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKo [...], odmówiono wznowienia postępowania w sprawie III K [...], jako nieodpowiadającego wymogom art. 545 § 2 k.p.k.

Wnioskodawca w terminie wniósł zażalenie na przedmiotowe zarządzenie. Z uzasadnienia tego zażalenia wynika, iż skazany pragnie, aby wyznaczono mu kolejnego adwokata z urzędu w celu wznowienia postępowania o sygn. akt III K [...] pomimo, że już raz wyznaczony z urzędu adwokat nie znalazł podstaw do wznowienia tego postępowania. Postąpienie takie uzasadniać miałyby (potencjalnie) nowe dowody, jakie pojawić się miały w ramach innego postępowania karnego, a zdaniem skazanego, waga których to dowodów zmieniałaby wynik niniejszej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Istnieje od dawna już ugruntowany, tak w doktrynie jak i orzecznictwie, pogląd na zagadnienie, jakie wyłania się z przebiegu postępowania o wznowienie przeprowadzonego względem sprawy wnioskodawcy. Powtórzyć więc ponownie należy znane argumenty.

Przede wszystkim zauważyć trzeba, że wprowadzeniu tzw. przymusu adwokacko-radcowskiego w postępowaniu o wznowienie przyświecało założenie, iż, przez wzgląd na rozległe ustawowe ograniczenia tego postępowania wnioski o wznowienie powinny odpowiadać wymogom odpowiedniej fachowości. Niezbędne pozostaje zwłaszcza podawanie w takich wnioskach właściwych podstaw wznowieniowych, co wymaga określonego, wysokiego (trzeba stwierdzić), stopnia wiedzy oraz praktyki prawnej. Gwarancję posiadania tych przymiotów przez autorów takich

wniosków stanowić ma, w założeniu, właśnie przymus adwokacko-radcowski. Przypomnieć w tym miejscu wypada, iż, na gruncie obecnie obowiązujących przepisów, uzyskanie tytułu zawodowego adwokata bądź radcy prawnego wymaga wieloletniego obcowania z prawem, również w praktyce. Realistycznie zatem ustawodawca przyjął, że osoby legitymujące się powyższymi kwalifikacjami powinny być odpowiednio kompetentne do sporządzenia, nadzwyczajnego przecież, środka zaskarżenia jakim jest wniosek o wznowienie postępowania w prawomocnie zakończonej sprawie. Ustawodawca nie może jednak mieć takiej samej, bądź chociażby porównywalnej, pewności co do biegłości w prawie innych osób. Stąd też wynika przedmiotowe ograniczenie. Ma ono, przede wszystkim, na celu zapewnienie poprawnego, pod względem formalnym i merytorycznym, sporządzenia przez stronę odpowiedniego wniosku o wznowienie postępowania, co umożliwi sądowi jego prawidłowe rozpoznanie i należyty bieg postępowania. Pamiętać należy, iż, ze względu na naturę omawianego środka prawnego, powoduje on często w praktyce sprawdzenie znacznej części uprzedniego przebiegu postępowania w sprawie, w tym również mocno oddalonego w czasie od momentu rozpoznawania wniosku. Dlatego właśnie szczególnie ważne jest profesjonalne przygotowanie takiego wniosku i z tego właśnie doniosłego względu ustawodawca zdecydował się ograniczyć prawa przysługujące, w omawianym wypadku, stronie.

Jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora albo od podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k., to ustawa *nie przewiduje* odstępstwa od wymogu sporządzenia i podpisania takiego wniosku przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Niezachowanie powyższego wymogu i nieusunięcie wymienionego braku, pomimo pozostawania do tego wezwanym w trybie art. 120 k.p.k., pociąga za sobą, z mocy art. 530 § 2 k.p.k., odmowę przyjęcia obarczonego wymienionym brakiem wniosku przez prezesa sądu, bądź prezesa lub wiceprezesa wydziału, do którego taki wniosek wniesiono.

Podkreślić przy tym należy, że wciąż aktualny pozostaje pogląd Sądu Najwyższego, iż na tym szczególnym etapie postępowania, jaki stanowi

postępowanie zmierzające do wniesienia wniosku o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania, prawo do obrony zagwarantowane jest już przez sam fakt ustanowienia wnioskodawcy adwokata z urzędu. W przypadku, gdy adwokat oświadczy, że nie stwierdził podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, brak jest w unormowaniach kodeksu postępowania karnego przepisu, który upoważniałby Sąd do nakazania obrońcy z urzędu sporządzenia takiego wniosku. W takim wypadku zakłada się, że zgodnie ze swą najlepszą wiedzą i należyłą miarą staranności obrońca z urzędu przeanalizował sprawę pod kątem ewentualnego istnienia podstaw wznowieniowych, a okoliczność, iż nie znalazł takowych, traktuje się po prostu jako ich faktyczny brak. Nie istnieje także, w chwili obecnej, żaden przepis nakazujący w opisanej sytuacji ustanowić wnioskodawcy innego obrońcę z urzędu. Prawo wnioskodawcy do obrony należy uznać w takim wypadku za skutecznie zagwarantowane poprzez przydzielenie przez Sąd jednego, pierwszego, obrońcy z urzędu – bez konieczności wyznaczania kolejnych. W omawianym wypadku następny etap postępowania o wznowienie powinno zatem stanowić znalezienie sobie przez wnioskodawcę w wyznaczonym mu terminie adwokata z wyboru w celu wniesienia i popierania wniosku przed sądem. Podkreślić należy, że wymóg ten pochodzi wprost z ustawy i nie jest możliwe pominięcie go z *jakiego bądź* powodu.

Zważywszy na przedstawione powyżej argumenty należy zatem przyznać rację decyzji Sądu Apelacyjnego w [...] i utrzymać w mocy zaskarżone zażalenie zarządzenie.

Mając przedstawione względy na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części niniejszego postanowienia.